

Biblická hodina – 12.01.2023

Suspírium: „Izrael, čo teraz žiada od teba Hospodin, tvoj Boh? Iba to, aby si sa bál Hospodina, svojho Boha, aby si chodil po všetkých jeho cestách, aby si ho miloval, aby si slúžil Hospodinovi, svojmu Bohu, celým srdcom a celou dušou,...“ (VMojž 10,12) Amen.

Začiatočná pieseň: Žalm č. 92: „Dobré je sláviť Pána!“

Modlitba

Ďakujeme Pane náš nebeský skrze Ježiša Krista, že Ti môžeme spievať novú pieseň o tom, že Ty si vždy ten istý. Nepodobáš sa svetu, lebo zakrývaš naše hriechy svojou láskou nesmiernou. Usteliš nám príbytok, ktorý vôbec sa nepodobá na našu posteľ. Ďakujeme Ti za to, že sme dnes tu. Po rušnom dni, po zablúdených cestách, po všelijakých útrapách a vybavovačkách môžeme stáť pred Tebou a Ty našu dušu upokojíš vlastnou zrozumiteľnou rečou a pozdvihneš svojich zo zeme a z prachu života. Odpusť nám, že tomu častokrát neveríme, zdráhame sa, upadáme do bezvedomia, aby sme nemuseli rozmýšľať a spievať Ti ako v Judsku žijúca komunita, ktorá len na Teba spomínala a Tvoje meno vzývala. Príď medzi nás a posväť nás, očisti našu myseľ, našu dušu, naše pochody od všetkého zla, aby sme vnímali iba Tvoju zhovievavosť. Požehnaj nás a daruj nám to, čo sme vlastnými úmyslami nevedeli vytvoriť ani doteraz. Pre meno Ježiša Krista, nášho Spasiteľa, vypočuj nás. Amen.

Biblický text: Kniha proroka Izaiáša 26. kapitola

„V ten deň sa bude v judskej krajine spievať táto pieseň: Pevné mesto máme, záchranou sú mu vystavané múry a hradby. Otvorte brány, nech vojde spravodlivý ľud, čo zachováva vernosť a má nezlomnú myseľ. Daruj mu pokoj, pokoj, veď v teba dúfa. Dúfajte v Hospodina po všetky veky, pretože Hospodin, len Hospodin je skala vekov. Preto znížil obyvateľov výšin a mesto vyvýšené zrazil, až na zem ho zrazil, zvrhol ho až do prachu. Pošliapu ho nohy utláčaných, kroky biednych. Cesta spravodlivého je priama, ty vyrovnávaš chodník spravodlivého. Na ceste tvojich súdov, Hospodin, dúfame v teba, tvoje meno a spomienka na teba je túžbou duše. Moja duša túži po tebe za noci, aj duch v mojom vnútri Ťa hľadá za úsvitu. Keď svoje súdy vykonávaš na zemi, obyvatelia sveta sa priúčajú spravodlivosti. Keď sa však bezbožnému preukáže milosť, nepriučí sa spravodlivosti. V krajine čestných bude konať zvrátene, neuvidí Hospodinovu vznešenosť. Hospodin, tvoja ruka je zdvihnutá, ale nevidia ju. Nech vidia tvoju horlivosť za ľud a nech sa hanbia, nech oheň strávi tvojich nepriateľov. Hospodin, ty nám daruješ pokoj, veď aj všetky naše diela si za nás urobil! Hospodin, náš Boh, vládli nám iní páni než ty, ale my vyznávame iba tvoje meno. Mŕtvi neožijú, tiene zosnulých nepovstanú; potrestal si ich a

vyhubil, vymazal si každú spomienku na nich. Rozmnožil si národ, Hospodin, rozmnožil si národ, preslávil si sa, rozšíril si všetky hranice krajiny. Hospodin, v úzkosti volali k tebe, v tiesni tíško prosili, keď si ich trestal. Ako keď má tehotná žena porodiť, zvíja sa a kričí v bolestiach, takí sme boli aj my pred tebou, Hospodin. Počali sme, zvíjali sme sa a porodili sme vietor. Nepriniesli sme záchranu krajine a nevyšli z nás nijakí obyvatelia sveta. Tvoji mŕtvi budú žiť, ich telá vstanú. Prebudzte sa a plesajte, vy, čo ležíte v prachu! Veď tvoja rosa je rosou svetla a zem vydá tiene mŕtvych. Poď, môj ľud, vstúp do svojich izieb, zatvor za sebou dvere, na chvíľu sa skry, kým nepominie hnev. Pozri, Hospodin vychádza zo svojho príbytku, aby potrestal vinu obyvateľov krajiny. Zem odhalí krv vyliatu na nej a nebude už skrývať zabitých."

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

1-6. verš

Ide o ďakovnú pieseň vyvoleného spoločenstva, ktorá sa spieva Pánovi v prvej osobe množného čísla. Tento ľud sa pozerá dopredu, vidí pred sebou úplnú spásu, ale tá ešte nie je skutočnosťou, veď je to proroctvo blaha, ktoré sa začína takto: v ten deň. Toto vyznanie počuť v Judskom kráľovstve a kto spieva úprimne, je skutočne v kontakte s Pánom, keďže všetko v tejto piesni je len o Ňom. Je počuť vernú pieseň ľudu Božieho. Prvá časť piesne je ochrana od Boha. Zo spevu vyznieva, že pomoc je u Boha. Izrael teda nezvíťazil, ale dostal pomoc. Druhá časť: Ďalej môžete ísť len vtedy, ak získate vstup, prejdete bránou, ak zodpoviete na niekoľko otázok svedomia. Ľudia sú spravodliví, to znamená, že sa snažia dodržiavať Božie prikázania. Nie sú dokonalí. Kto vytrvá s Pánom, ten prejavuje vieru. Všetko, čo nás spája s Pánom, sa stáva životným procesom. Správanie ľudu vedie až k Bohu. Jeho celistvosť, úplnosť a zachovanie poukazujú na večnosť, teda POKOJ PÁNOV. Napokon, skalopevný a spoľahlivý Boh je hodný dôvery, pretože vyvádza svoj ľud odkiaľkoľvek. Veriaci na to volajú aj iných, pretože všetko, čo predstavuje silu v živote, sa musí pred Pánom zrútiť. Ľudia, ktorí bývajú na výšinách, sú pyšní, ale Hospodin ich znížil. Osoby, ktoré majú, ktorým je daná moc a za nimi stojí armáda, musia padnúť. Babylon sa zdal byť neporaziteľnou silou aj v očiach Izraela. Boží prísľub však platí. Boh poslal svojich nepriateľov, aby získali srdcia a duše ľudu pre Hospodina. Ako? Trestom. Sám Boh potrestal svoj ľud, aby nekolísal vo svojej existencii. Moji drahí bratia a milé sestry! Komu dôverujeme? Sile zbraní alebo sile milosti? Komu veríme? Peniazom alebo sile slobodného milosrdenstva? Boh existuje nad všetku moc a skazu urobil sám, aby biedni a slabí mohli chodiť po ruinách a naučiť sa: náš Hospodin nie je viazaný na pozemské sily, koná nezávisle od všetkých.

7-11. verš

V Starom zákone cesta často znamená cestu celej životnej dráhy. Životná cesta si vyžaduje presvedčivé Božie vedenie, pretože bez Neho sa všetko rozpadá a zamotáva. Priama cesta je taká, po ktorej môžeme kráčať bez zakopnutia, a takáto cesta je darom od Boha: „*Hospodin, ukáž mi svoju cestu! Navzdory mojim protivníkom veď ma po priamom chodníku.*” (Ž 27,11)

Často zabúdame, že Boh je Pánom všetkých našich ciest a má moc našu cestu skomoliť tak, ako uzná za vhodné. Je naozaj dobré, ak máme pevnú dôveru v Hospodina, že napriek všetkému dosiahneme po Jeho boku cieľ. Tí, ktorí zažili Boží súd, zažili ťažké chvíle. Kto však dôveruje Bohu a dúfa v Neho, že Ten, Kto spravodlivo odsúdil svoj ľud, „*ale so skúškou dá aj východisko, aby sme ju vládali zniesť.*” (IKor 10,13) Zdravá duša, ktorá len na Neho poukazuje. Čakáme na TEBA, túžime po TEBE, takže trest stále trvá. Aj tak čakáš na zjavenie Hospodina, tvojho Boha? Cesta k spásu nie je jednoduchá. Zamyslime sa nad tým, ako sa Ježiš Kristus stal skutočnou cestou pre nás všetkých. Trpel, aby sme my mali život. Zomrel nesúc kríž, aby sme sa mohli postaviť a vzpriamiť sa a videli vlastné spasenie. Po čom túži tvoja duša, milá bratislavská komunita? Čakáš? Vytrváš? Túžiš? Spoločenstvo ospravedlnených túži po živote, túži po blízkosti Boha. Nepamätá si nič okrem Mena, ktoré nikdy nepoužilo ako výplňové slovo, ale modlilo sa. Posvätilo meno Pánovo. Volalo Pána o pomoc, pretože Boh naplnil celé jeho vnútro, tak ako jedlo nasýti telo. A to je už individuálna zodpovednosť, preto už verš 9. znie v 1. osobe jednotného čísla. Jednotlivec si musí uvedomiť, že počas súdu spoznáva Pánov výchovný nástroj, a to Jeho milosť. Pravda nie je nič iné ako uznanie úplnej Božej vlády, bez ktorej nemôže prekvitať pokoj. Pri súde sa človek kajá, stáva sa nie cynickým, ale učenívým. Boh Ťa učí získavať milosť a prejavovať milosrdenstvo tam, kde doteraz nevládol. Sú to strastiplné cesty, ktoré však vedú k úplnej pravde, pretože „*Ježiš Kristus prišiel na svet spasiť hriešnikov. Ja som prvý z nich.*” (ITim 1,15) Ja som prvý z hriešnikov a On je ten bezhriešny, ktorý ma ospravedlnil. Ale prorok hovorí aj o trpkkej pravde. Sú odvrhnutí tí, ktorí žili mimo záverečného požehnania. Nie je to na Bohu. Zamýšľal to pre všetkých, ale slepí, presnejšie zaslepení, nevidia Pánovu ruku. Času by mali dosť, ale nie... Nevedeli čo, ako, kedy, a hlavne od Koho to vlastne prišlo. Tí, ktorí nepochopia Boží súd, sa stanú korisťou ohňa. Padajú na zem a nepoučia sa. Nemali žiadne domáce úlohy a keď si uvedomia, že Božia láska je jediná udržiavacia sila, zostanú len zahanbení a stratení. Vidia to a hanbia sa. Božia láska k svojmu ľudu je preveľká, ale niektorí vypadnú z milostivej ruky Božej.

12-18. verš

Obdaruješ, teda predkladáš ho pred nás. Tak ľahko sa dá dostať k tej hodnote, ktorú inak ťažko získame peniazmi a námahou. Mier v Starom zákone je viac ako

koniec vojny, je to úplnosť a kompletnosť. Toto nie je len vyslobodenie, ale aj stav pokoja, údel od Hospodina, ako o tom hovorí žalmista.

Izrael počas vlastného bytia prežil séria vyslobodení. Boli časy, keď toto vyslobodenie prijali, keď s vierou išli do svojich bojov. Samozrejme, museli pochodovať, ísť do vojny a postaviť sa v bojovom poriadku, ale všetky ich činy vykonal Pán. Ale keď sa iní páni stali pánmi jeho ľudu, Baalovia sa stali bohmi, potom ich Pán vydal cudzím národom. Boli však aj takí, ktorí si stále vážili Jahveho, Pána. Oni Ho milovali. Život Izraela je plný období, keď skutočne zakúsili svoju malosť a slabosť. Keď zaznie toto proroctvo, Izrael je stále veľmi slabý. Posolstvo proroctva má obrovskú hodnotu: vytrvať napriek okolnostiam. Zostať verný, zostať s Bohom. Lebo ich páni zahynú. Boh ich zničí. Pán dokonca vypísal ich pamiatku z Izraela. Sú to mŕtvi, ktorí sa nemôžu vrátiť.

Pánov pokoj je posledným darom pre nás všetkých, ale na to sa musíme vzdať všetkého a všetkých, aby mohol vládnuť na správnom mieste jedine ON. Pánov trón je v Jeruzaleme, bude stáť na vrchu Sion a vykúpený Izrael tam bude bývať s Ním a pred Ním. Izrael sa rozmnožuje, jeho hranice sa rozširujú. Júda je malá krajina, počet jej obyvateľov bol zruinovaný bojmi, ale Boh Hospodin koná so svojou zázračnou mocou a hojnosť Izraela bude očividná.

Verš 16. je požehnaným retrospektívnym pohľadom na predchodcov, ktorí kráčali vo viere. Predchodcovia-vodcovia, ktorí prežili ťažké časy a napriek tomu neopustili Pána. Stáli pri Bohu a obracali sa k Nemu o pomoc. Samozrejme, že sa nehrnuli do chrámu Hospodinovho, lebo už nestál, ale leteli k Pánovi na krídlach tichej modlitby. Aj keď sa vyskytli prekážky v uctievaní Boha, našli si miesto a čas na stretnutie s Pánom. Vyliali pred Ním svoje duše.

Samozrejme, našli sa aj takí, ktorí zobrali riadenie svojho osudu do vlastných rúk a nenechali nič na náhodu. Boli takí, ktorí si spravovali svoje veci, ale tieto veci boli márne. Boli bolestivé a pripomínali ženu, ktorá sa zvíja v pôrodných bolestiach. Bolesť bola skutočná, ale bol to hanebný výsledok: Jahve je záchranca a všetci, ktorí k Nemu prídu, budú spasení.

Takto konal Izrael mnohokrát, keď ich vec nezastupovalo nebo, ale oni sami obetovali svoje životy a všetko v boji za slobodu. Tieto ťažkosti neprešli, ľudia stále rodia svoje prešľapy, prečiny, ale ako dlho tento pôrod potrvá, závisí od nich. Prorok jasne hovorí, že nie je potrebné ľudské úsilie, pretože z toho nevyplýva nič dobré. Pán vie všetko lepšie. Spása je v Jeho rukách. Je čas poučiť sa z vlastných chýb. Je čas poučiť sa z našich ukrutných bolestí, ktoré ukrátili náš život. Je čas naučiť sa, že sám to nezvládneme. Usilovanie sa je zastarané úsilie, jedine Boh je naša sila a pomoc.

19-21. verš

Tí, ktorí doteraz hovorili, budú oslovení. Mnoho ľudí hovorí, že Boh tu sám prehovorí, alebo že prorok sa povzbudzuje, veď existuje určité a veľmi silné

posolstvo o oživení Izraela. Pretože tu ide o boj na život a na smrť. Boh robí taký zázrak, ako je vzkriesenie mŕtvych. To všetko cez rosu. Pretože toto je jediný zdroj vlhkosti v období sucha na území Izraela. Nič iné neexistuje. Rosa je oveľa výdatnejšia, ako si myslíme. Božia rosa bude pre Izrael požehnaním. Je to symbol oživujúcej sily Pána. Rosa svetla je silou vzkriesenia nebeského Veličenstva pre obyvateľov prachu. Toto bude realita. Vyjadruje sa v ňom nádej na vzkriesenie: „Prebudte sa a radujte sa, obyvatelia prachu!“

Posledné dva verše hovoria o všeobecnom Božom súde, ktorý príde na svet pred obdobím spásy. Zamknúť sa vo svojej izbe je krásny obraz pokory. Dom ochrany pred Božím hnevom je umierneným svedectvom o tom, ako prijať skazu zeme. Je to proti „obyvateľovi zeme“ a Boh má pre každého štandard. Nekategorizuje ani neškatuľkuje, ale rozsudok vykonáva. Pán rozhodne zasahuje do chodu vecí a robí to svojím mocným ramenom. Pánovi vyvolení by to mali znášať s úctou. Nie nadarmo o tom Ježiš na viacerých miestach hovorí: "Dávajte si pozor!" Dávajme si pozor, budme bdelí, ostražití, lebo Pán vychádza, ba dokonca skutočne prichádza. Zabití sú zabití, prebudení sú však prebudení.

Biblický text: Evanjelium podľa Lukáša 11. kapitola 14-28.veršov

„Raz vyhánal zlého ducha, ktorý bol nemý. Keď zlý duch vyšiel, nemý prehovoril. Ludia žasli, ale niektorí z nich hovorili: Mocou Belzebula, kniežaťa zlých duchov, vyháňa zlých duchov. Iní ho pokúšali tým, že žiadali od neho znamenie z neba. Ale on poznal ich úmysly a povedal im: Každé vnútorne rozdelené kráľovstvo spustne a rozdelený dom sa zrúti. Ak je aj satan vnútorne rozdelený, akože môže obstať jeho kráľovstvo? Vy hovoríte, že ja vyhánam zlých duchov pomocou Belzebula. No ak ja vyhánam zlých duchov pomocou Belzebula, čím ich potom vyhánajú vaši synovia? Preto oni budú vašimi sudcami. Ale ak ja Božím prstom vyhánam zlých duchov, potom k vám prišlo Božie kráľovstvo. Keď dobre vyzbrojený muž stráži svoj dvor, jeho majetok je v bezpečí. Ale keď ho prepadne silnejší ako on a premôže ho, ten mu odoberie zbraň, na ktorú sa spoliehal, a korisť rozdelí. Kto nie je so mnou, je proti mne; a kto so mnou nezhrmažďuje, ten rozhadzuje. Keď nečistý duch vyjde z človeka, blúdi po miestach bez vody a hľadá odpočinok. Keď ho nenájde, povie si: Vrátim sa do svojho domu, odkiaľ som vyšiel. Keď ta príde, nájde dom vymetený a vyzdobený. Odíde, vezme sedem iných duchov, horších, ako je sám, vojdú do domu a usídlia sa tam. A tak je s tým človekom nakoniec horšie, ako bolo na začiatku. Keď to hovoril, jedna žena zo zástupu pozdvihla svoj hlas a povedala: Blahoslavený život, ktorý ťa nosil, a prsia, ktoré ťa pridávali. On však odpovedal: Blahoslavení sú skôr tí, čo počúvajú a zachovávajú Božie slovo.“

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

14-20.verš

Evanjelista Lukáš veľmi krátko podáva správu o uzdravení posadnutého zlým duchom, ktorý bol zároveň aj nemý. Evanjelistu Lukáša však zaujíma diskusia o uzdravení. Okolie najprv bolo udivené týmto Ježišovým dielom, ale neskôr sa vyhrotila ťažkopádnosť tých expertov, ktorí sa nielen venovali exorcizmu, ale aj poznali exorcistov. Zlí duchovia podľa ľudových tradícií boli prítomní vo svete, ktorí stvoril Boh. Oni spôsobili neduhy, problémy, ťažkosti, choroby a nešťastie v živote ľudí. On ich pravdivo a účinne vyháňal, a to znamenalo, že svitá nádej, Mesiáš prichádza, a Božie kráľovstvo je pred dvermi. Samotný Ježiš takto hodnotil svoju službu, ktorú Lukáš vkladá do úst vracajúcich sa učeníkov z vyslania: „Pane, v tvojom mene sa nám poddávajú aj démoni!“ (Lk 10,17)

Avšak toto nie je až také samozrejmé pre vedúcich predstaviteľov vtedajšej komunity. Táto činnosť odporovala každému. Bola zakázaná. Len veštcí sa o túto službu zaujímali, ktorí sa museli skrývať. Samozrejme aj rabíni mali takú moc, ale v ich službe to nebolo mesiášskym znamením. Ježiša považovali za priateľa Belzebula a boli presvedčení, že len v jeho mene môže vykonávať tieto divy. Popritom iný od neho žiadali viditeľné znamenia. Kto bol Belzebul? V Starom Zákone o ňom čítame nasledovné: *„Achazja raz vypadol z balkóna svojej izby na poschodí v Samárii a zranil sa. Vypravil poslov s príkazom: „Choďte sa poradiť k ekrónskemu bohu Baal-Zebúbovi, či vyviaznem z tohto úrazu.“ Vtedy Hospodinov anjel povedal tišbejskému Eliášovi: „Vstaň, vystúp, aby si sa stretol s poslami samárijského kráľa a povedz im: ‚Vari niet v Izraeli Boha, že sa uchádzate o radu ekrónskeho boha Baal-Zebúba?‘“ (IIKr 1,2-3)* Ekronský boh, teda pohanský boh, ktorého význam je pán domu, pán paláca. Ježiš na tieto tvrdenia odpovedá príslovím, ktoré veľmi dobre pozná ľud: *Každé vnútorné rozdelené kráľovstvo spustne a rozdelený dom sa zrúti.*

Vnútoraná roztrieštenosť je najväčší hriech. Vnútorne rozdelené kráľovstvo, v ktorom človek úraduje, hodnotí, a do popredia sa dostáva mienka, ktorá očierňuje toho druhého. Vo vnútornom rozdelenom kráľovstve človek stavia barikády. Ohradí sa a vyjadruje svoj obranný postoj. Obrana je totiž najúčinnější protiútok. Ježiš používa tvrdú logiku, aby z toho vyvodil dva závery, z ktorých každý vedie k rovnakému výsledku. Jednou z možností je, že Ježiš spolu so satanom vyháňa démonov. V tomto prípade sa však kráľovstvo satana skončilo, takže kráľovstvo Božie je blízko. Ježiš je preto týmito skupinami klasifikovaný ako diablov priateľ. Treba však brať do úvahy aj inú možnosť, že vyháňa démonov Božím prstom, teda Božou mocou. A z toho opäť vyplýva, že prišlo kráľovstvo Božie, a to bez povšimnutia. Prekvapí ich nečakane to, ani vo sne by ich nenapadlo. Tým Ježiš svoju odpoveď ešte viac vyostří: tých, ktorí hovoria, akoby veľmi dobre rozumeli Božím veciam, a na základe toho proti nemu vznášajú námietky, čaká obrovské prekvapenie. Prípad sa v evanjeliu podľa

Lukáša mnohokrát opakuje. Učeníci z Emauz oplakávali mŕtveho Ježiša, zatiaľ čo živý kráčal vedľa nich. Ježiš je ďaleko pred nami a pred našou vierou. Ježiš nás predchádza, prekvapí, náhle dorazí, skôr príde, než si ho všimnú. Je to aj náš hriech. Nebadáme Krista, popritom stojí pred nami. Velí nám a uzdravuje nás. Mali by sme len prijať Jeho moc, a nie brániť sa, mať rôzne špekulácie a konšpiračné teórie, kto je. Jeho znamenia sú jednoznačné, ale my chceme ísť vždy do tuhého a bojovať za vlastnú pravdu i pred Bohom.

21-23.verš

Ježiš osvetľuje situáciu, ktorá vznikla prirovnaním. Majetok ozbrojeného pána možno rozdeliť ako korisť iba vtedy, ak ho porazil ešte silnejší. Nejde len o to, že Ježiš je silnejší ako satan, a to je evidentné pri vyhánaní démonov, ale aj o to, že Ježiš porazil ozbrojeného pána hradu a keď vyháňa démonov, už rozdáva korisť. Preto vyzýva svojich učeníkov, aby s ním bojovali proti všetkému zlu, ťažkostiam a utrpeniu pre telesné a duchovné blaho ľudí. Toto povedal Ježiš: „Kto nie je so mnou, je proti mne.“ Učeníci zostávajú s Ježišom len vtedy, ak bojujú za dobro človeka tými istými prostriedkami ako on, totiž proti hriechu s odpustením, proti nenávisti s milosrdenstvom, proti silám, ktoré kazia život, so život zachraňujúcou láskou. Toto slovo zrejme evokuje obraz pastiera a stáda (Iz 40,11; Ez 34) Kto nespojí kresťanstvo s Ježišom, ničí jeho cirkev. V priebehu dejín sa vždy dokázalo, že tam, kde cirkev namiesto Ježišovho slova stavala na ľudskej múdrosti, na moci namiesto služby, tam bol vždy úpadok a zmarenie života.

24-26.verš:

Nakoniec Ježiš osvetľuje svoju situáciu ešte jedným podobenstvom. Obraz je veľmi reálny: človek je domom démona, v ktorom sa cíti ako doma, ale tam, kde ľudia kráčajú po ceste Boha a konajú dobro, je sila démonov zlomená. Ježiš zdôrazňuje nebezpečenstvo jeho návratu. Hrozí, že sa vráti so svojou sedemnásobnou silou spustošenia. Ježiš svojou prítomnosťou vyhnal satana z Izraela, a preto Izraelu hrozí ešte väčší úpadok, ak zanechá Krista. Ak si Izrael nedá pozor, najmä teraz, keď je medzi nimi Ježiš, môžu sa dostať do horšej duchovnej situácie ako pohana. Ježišove slová platia aj pre kresťanov prežívajúcich skúšky viery. Kresťanstvu hrozí aj nebezpečenstvo, že ak zíde z Ježišovej cesty, jeho situácia bude ešte horšia ako predtým: bude ťažšie zbavovať sa svojich chýb. Bez Ježiša to bude vždy ťažšie a ťažšie. Kto povie Ježišovi otvorene nie, vpúšťa do svojho vnútra sedemnásobne silnejšiu osobu, ktorá ho napokon zlikviduje. Ježiš oživuje, Satan zdemoluje celý život.

27—28.verš:

Lukáš rád ilustruje to, čo Ježiš hovorí, na kontrastných príkladoch. Najprv prerozpráva príbeh, v ktorom je Ježiš napadnutý a nazývaný čarodejníkom. Teraz

zo svojho samostatného materiálu pridáva scénu, v ktorej žena vyjadruje svoju úctu k Ježišovi zjavným hlasom Ježiša a jeho matku Máriu nazýva šťastnou pre svojho syna. Nemožno spochybniť, že toto vyjadrenie ženy zahŕňa aj ocenenie Ježiša. Čo jej hovorí Ježiš? Zaskočí spoločenstvo. Blahoslavený je ten, kto počúva Božie slovo a zachováva ho. Význam spojenia, ktoré používa, siaha od námietky cez opravu až po vylepšenie. Grécke slovo „Menoun“ ako predložka má viac významov: áno, ale; naopak; skôr nie. Jedna vec je istá. Ježiš neschvaľuje blahoslavenstvo ženy. Evanjelista Lukáš podľa vlastného svedectva často zdôrazňuje, že Božie slovo treba počúvať a dodržiavať. Aj tu však hovorí, že len tak ho možno nasledovať. Ježiš neočakáva rešpekt, úctu, ale nasledovanie. Lichotiť Ježišovi znamená najväčšie odopretie Jeho diela. Tí, ktorí zachovávajú Božie slovo, patria Ježišovi. Tí, ktorí mu prejavujú iba úctu, sú od neho rovnako ďaleko ako tí, ktorí mu odporujú.

Záverečná modlitba: Vyzývam milých bratov a drahé sestry, aby sa doma vo svojej tichosti pomodlili za to, čo Vás povzbudilo, alebo za tú slabosť, ktorú ste vyrozumeli pri čítaní biblického textu.

Modlitba Pánova

Požehnanie: „Ale kto zachováva jeho slovo, v tom sa Božia láska stala naozaj dokonalou. A podľa toho poznávame, že sme v ňom.“ (1Jn 2,5) Amen.

Záverečná pieseň: Chválospev č. 289: „Bože! V tme reč Tvoja skvelá...“